

Ileana Ursu: „Diva imperiului Muzicii, Iolanda Mărculescu și epoca sa”

(Grigore Constantinescu – 30 ianuarie 2014)

Foarte recent, la pragul dintre ani, evenimentul lansării monografiei dedicate sopranei Iolanda Mărculescu a atras atenția melomanilor mai vârstnici care au beneficiat de arta lirică a sa, mai ales urmărindu-I creațiile pe scena Operei bucureștene sau ascultându-i vocea la radio, televiziune și pe disc. Destinul muzicienei a condus-o, în anii maturității, pe drumurile străinătății, ultimele decenii de viață făcându-i cunoscută personalitatea, ca interpret și profesor de canto, mai ales în lumea nord americană.

Până la plecarea sa din România, unde a fost și conducătoare a unei clase de canto, formând artiști de mare carieră, am urmărit numeroase spectacole în care era protagonistă. Printre ultimele amintiri se află și creația sa din opera comică **Amorul doctor** de Pascal Bentoiu, înregistrată, filmată și prezentată de Televiziunea națională după premiera din anii ‘70. Am regretat absența impusă, pe toate planurile, după 1970, cu atât mai mult bucurându-mă acum de cartea apărută la Editura Muzicală-2013, sub titlul **Diva Imperiului Muzicii, Iolanda Mărculescu și epoca sa**.

Semnătura monografiei reprezintă de asemenea o surpriză, căci muzicologul și radiofonistul Ileana Ursu este o personalitate care lipsește de ceva vreme din țară, continuându-și cariera peste Ocean. În Statele Unite ea a avut însă ocazia să preia o bogată informație documentară despre marea interpretă, din talentul literar, profesionalismul criticului și calitatea umană a autoarei ivindu-se acum această carte care are toate însușirile unei simbolice reveniri acasă a Iolande Mărculescu. Poate că, pentru prima parte a carierei, știam mai multe despre existența sa, ca pregătire și performanțe. A doua jumătate a vieții rămăsese însă necunoscută, sub semnul interdicțiilor politicii comuniste, iar din întregul existențial, dincolo de premiul bursei Iolanda Mărculescu, acordat de maestra Georgeta Stoleriu, Ileana Ursu a realizat o impresionantă sinteză, din care nu lipsesc evocările afective, dar și cele de istorie a finalului de secol XX.

De regretat că, după 1990, vocea Iolande Mărculescu, prezentă cel puțin prin înregistrările pe disc, în România și America, deoarece înregistrările radiofonice fuseseră șterse, nu a revenit în relația cu publicul meloman. Poate că, prin această amplă și impresionantă realizare monografică, muzicologul Ileana Ursu, pe care credem că nu o prețuim îndeajuns, va aprinde reflectoarele scenei și ale memoriei proiectând lumina asupra acestei artiste care a onorat arta noastră lirică în plan național și internațional.